

فشههای نفاق در قرآن

با این نشانه‌ها می‌توانید آنها را در هر لباسی بشناسید

برسانند (و شاهد این گفتار آیات ۱۱-۸-۱۲-۱۳-۱۴-۱۵-۱۶ سوره بقره و آیه ۱۶۷ از سوره آل عمران).

۲- حالت اعراض و دوری و مقاومت در برآور سخنان حق و ایستادگی در مقابل پامبرگرامی اسلام و پیشوایان امت (نساء ۱۶۱- عنکبوت/ ۱۱-۱۰).

۳- منافق، اعمال خود را بسیار بزرگ و منطقی نشان می‌دهد تا از این طریق نفوذ پیشتری در میان جامعه پیدا کند و اگر احیاناً شکنجه‌ای از طاغوت ببیند آن را مثل بلای آسمانی بزرگ جلوه می‌دهد و هرگاه پیروزی برای مسلمانان پدید آید منافق سعی می‌کند خود را در زمرة مسلمانان واقعی تلمذاد کند یعنی منافق چهره

نفاق ماهیت خود را در اعمال منافقان ظاهر می‌سازد، دقت در اعمال دیگران می‌تواند راهنمای مؤثری در شناخت ماهیت آنها باشد و از اینجا بحث نشانه‌ها و علائم منافق اهمیت فوق العاده پیدا می‌کند، خداوند در قرآن و رب بران دینی ضمن روایات معتبری نشانه‌ها و علائم نفاق را به مسلمانها گوشزد کرده‌اند.

نمونههایی از قرآن

۱- منافقان در مرحله گفتار، ادعای ایمان بخدا و روز رستاخیز می‌کنند ولکن در دل به این گفته خود، ایمان ندارند و مسلمان‌ها می‌توانند از طریق یافتن تناقض بین قول و عمل و عقیده نفاق را به ثابت سال بیست و یکم شماره ۱۱

اذیت و شکنجه مردم را بمنزله عذاب خداوند قلمداد می‌کنند و موقعی که مردم با خون خود و تظاهرات خود «الله اکبر» گویان انقلاب را پیروز گردانیدند آنان در زندان در سلوهای زندان حتی امام امت را به رهبری قبول نداشتند و خواب ریاست و قدرت و حکومت می‌دیدند. (۱) و بعد از خلاصی از زندان ادعای خنائم زیادتری نمودند که سهم عمده انقلاب مال ما است - قدرت پاید به دست ما باشد و ما حاکم بر شما می‌باشیم و شماها بروید در منزل‌های خود پنشینید و یا در مسجدها بعبادت و تبلیغ دین پهروزایید !! لابد مرادشان، دین آریامهری است !!

۴- منافقان همیشه مسیر «خط» الهی را طی می‌کنند و از «رضوان» خدا گریزان هستند زیرا از منافق بناء بر اقتضاه طبع نفاقش و مریض بودن دل و روحش و مهر و موم بودن قلب و موطن شیطان بودن آن ، انتظاری جز این نمی‌رود .

قرآن در طی آیاتی در سوره محمد (ص) بعد از بیان برخی از افعال و روحیات و صفات منافق مثل : «شما، منافقان اگر از

دارد و همواره دنبال منافع و کسب موقعیت اجتماعی خویش می‌باشد چنانکه در قرآن سوره عنكبوت / ۱۰-۱۱ در این مورد چنین می‌فرماید :

«بعضی از مردم هستند (منافقان) که در مرحله ظاهر می‌گویند ما بخدا ایمان آوردهیم ولکن در راه دین اگر از طرف دشمنان و طاغوت، صدمه و آزاری به آنان بر سر فتنه و عذاب مردم را با بلای آسمانی برآبرسانند و چون از جانب پروردگار به مؤمنین نصرت و پیروزی بر سر گویند ما با شما هستیم ، آیا خداوند به آنچه در دلهای مردم میگذرد داناتر نیست؟ خداوند هم بحال مؤمنان واقف بوده و هم از حالات منافقان بخوبی آگاه است» .

شکفت اینکه این آیه درست با وضع منافقان خلق زمان مازیقابی تطبیق است زیرا در نوشته ها و اعلامیه آنان بوضوح می‌بینیم که دائمآ دم از شهدای خود در زمان طاغوت می‌زنند و به اصطلاح «کشته خوارانند» و آنها را حلواحلوا می‌کنند و صریحآ اعلام می‌دارند که ما در زندان با مأمورین موافک دست و پنجه نرم کردیم و شکنجه شدیم و به این ترتیب

۱- چنانکه آیة.. منتظری در سخن رانی خود در میان انبوه جمعیت اظهار داشت که مسعود رجوى و موسى خیابانی در زندان اوین در آستانه پیروزی انقلاب جدی می‌گفتند آبا امام فکری بعد از انقلاب را کرده است که قدرت را کی به دست می‌گیرد؟ شما به پاریس اطلاع دهید که سازمان مآمادگی کامل برای به دست گرفتن قدرت را دارد و قدرت را بعد از انقلاب به دست مابسپارید!!

کمال مناسبت را، وهمیشه در خلاف مسیر تکاملی خدائی به سوی انحطاط روحی و شیطانی حرکت می‌کند و خداوند نیز آنرا گمراه میفرماید به این ترتیب که نفاق باطنی آنها را بزودی برای مسلمان‌ها آشکار نمی‌سازد تا امتحان شوند.

«آنان که در دل، مرض نفاق پنهانی دارند، می‌پندارند که خدا کینه درونی آنها را برآهل ایمان آشکار نمی‌سازد - اگر میخواستیم حقیقت امر را بوسیلهٔ وحی بر او آشکار می‌ساختیم تا به باطن آنها از سیمای ظاهرشان بی ببری و خدا از همه کارهای شما بندگان آگاه است - البته ما شمارا در مقام امتحان می‌آوریم تا معلوم کنیم در راه خدا کدام مجاهده و کوشش دارید و در رفع آن صبر می‌کنید و اظهارات شما را بیازمائیم.» (۴)

* * *

مصدق این گفتار حکیمانه الهی را در عصر خودمان در مقابل با منافقین، آشکارا می‌بینیم که چگونه امتحان خود را در بر ابرملت زجر دیده و شهید داده پس می-دهند و چگونه برای به دست گرفتن قدرت حکومتی چهره‌ها عوض و چه تنافضات روشی را مرتكب و بالاخره باطن خویش را برای ملت مسلمان ایران آشکار ساختند.

اینان ازاول به انقلاب اسلامی عقیده

فرمان خدا واطاعت قرآن روی برگردانید یا در زمین فساد و قطع رحم کنید باز هم امید نجات دارید؟ همین منافقانند که خدا آنها را لعن کرده، گوش و چشمانشان را کر و کور گردانید - آیا منافقان در آیات قرآن تفکر نمی‌کنند یا بر دل‌هایشان قفل زدن - آنان که هن از روش شدن راه هدایت بر آنها، بازیه دین پشت کرده، مرتد شدند، شیطان کفر را در نظرشان جلوه گرساخت و به آمال و آرزوهای دراز فربیشان داد - این برگشتن از دین برای آن بود که به دشمنان قرآن پنهانی گفتند ما هم مثل شما تا می‌توانیم با پیامبر مخالفت می‌کنیم و خدا بر اسرار نهانی آنها آگاه است». (۱)

آنگاه درباره دلیل وعلت این نفاق و فریب شیطان و عذاب وکیفر منافقان می‌فرماید:

«وَذَلِكَ بِأَنَّهُمْ أَتَيْعُوا مَا سَخَطَ اللَّهُ وَ كَرِهُوا وَرِضَاَنَهُ فَأَعْبَطُهُمْ أَعْمَالَهُمْ» «بدین سبب که از بی راهی که موجب خشم خدا است وقتند و راه رضا و خشنودی را نبیمودند، خدا هم اعمالشان را معو و نابود گردانید».

آری یکی از نشانه‌های منافق اینست که خواست و اندیشه و عمل منافق‌همواره با رضای خدا و رضوان او کمال میانیت دارد و با «سخط» و «غضب» او

ومتاع آن.

در توضیح این روایات تذکرچند نکته برای خوانندگان ضروری است: نکته اول این که قساوت قلب یک صلابت خاص روحی است که با انسانیت و فضیلت و دستورات اسلام اصولاً، سازگار نیست چنانکه مرحوم طریقی در مجمع‌البعین در مساده «قس» چنین می‌نویسد: « QUEST قلوبهم » ای « بیست و صلبت عن قبول ذکر. الله والخوف والرجاء وغيره من الخصال الحميدة ».

یعنی « قساوت یک نوع خشگی و صلابت خاص روحی است که با وجود آن یاد خدا را قبول نمی‌کند و خوف از خدا و امید به او و سایر صفات پستدیده را ندارد » ولازمه آن غلطت قلب و بی‌رحمی می‌باشد و گرنه هر نوع عدم انعطاف و خشونت را قساوت قلب نمی‌گویند چنانکه در مقام اجراء حدود الهی و مقررات اسلامی و اعدام بحق و سنگسار کردن (طبق موازین شرعی) و یا هر نوع خشونت و بی‌رحمی در مورد اجراء قوانین اسلامی طبق شرائط و مقرراتی که در فقه عنوان شده است و یا نبرد با کفار محارب قساوتی که علامت نفاق است نیست.

نکته دوم اینکه هر نوع ارتکاب گناه موجب نفاق و حکایت از آن نمی‌کند چون هر انسانی بالآخره خالی از گناه نیست بلکه از علائم نفاق اصرار برگناه می‌باشد (الاصرار علی الذنب).

مکتب اسلام

نداشتندویه رهبری امام معتقد نبودند و لکن برای گول زدن ملت، زمانی تظاهر به قبول آن نمودند و با حواشی که پیش آمد درست در مقابل رهبری انقلاب قرار گرفتند تا آنجاکه این مخالفت را طی بیانیه‌های سازمانی خود علی ساختند و کارشان به اینچاره سید که رئیس منافقان با لیبرال‌های غرب زده و سلطنت طلب‌ها، هم فکر و همکار شدند و با اعلام جبهه متحد خلق و تشکیل شورای مقاومت علیه انقلاب و رهبری آن قیام نمودند ولکن وعده خدا حق است که فرمود: « فاحبظ اعمالهم » « خدا اعمال و نقشه‌های منافقان را محو و نابود گردانید و نقش برآب ساخت ». و نتیجه‌ای جز خذلان و ننگ و شکست برای منافقان و ضدانقلابیون نخواهد بودا.

نشانه‌های نفاق از نظر اخبار

۱- امام صادق (ع) فرمود: « اربع من علامات النفاق: قساوة القلب و جمود العين والاصرار على الذنب والغلوش على الدنيا ». (۲)

« چهار چیز علامت و نشانه نفاق می‌باشد »:

- ۱- قساوت قلب و بی‌رحمی.
- ۲- اشکبار نبودن چشم که حکایت از قساوت قلب می‌کند.
- ۳- اصرار بر گناه.
- ۴- علاقه شدید و حرص بر زندگی دنیا

روحی زا پدید می‌آورد.

نکتهٔ چهارم اینکه ظاهر روایت

اینست که اجتماع این چهار علامت که برخی روحی و درونی مثل قساوت قلب و اصرار برگناه و حالت حرص و طمع و برخی خارجی واز قبیل اعمال می‌باشد مثل «جمود عین» از علامت نفاق می‌باشد نه فرد فرد آن پس آگر در مروری تنها یکی از علامت چهار گانه پیدا شود فقط حکایت از گنهکار بودن و منع‌رف بودن او می‌کند نه نفاق او.

نکتهٔ سوم اینکه مجرد علاقه به دنیا و محبت به آن در هر مرحله، نه تنها علامت نفاق نیست زیرا انسان براساس اصل فطرت و خلقت خویش به زندگی خود در دنیائی که در آن زندگی می‌کند علاقمند است بلکه علاقه به دنیا و آمید به زندگی در آن، اساس و رمزیقاًه و تکامل می‌باشد. آری مرتبه خاص از علاقه شدید به دنیا که در روایات از آن به «حرص» و «ولع» تعبیر آورده شده علامت نفاق می‌باشد زیرا این حالت موجب غرور و تبعیت از شیطان و غفلت از هدایت مانع از توجه به سرای دیگر می‌گردد و حالت نفاق